

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XXVII. De sollicitudine Alberti quam habuit in Prouincialatus officio
circa sanctimoniam habendam à Fratribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

CAPVT XXVII.

De sollicitudine Alberti quam habuit in Prouincialatus officio circa sanctimoniam habendam à Fratribus.

NON autem de solo exteriori ornatu domis Dei, qui in cærimoniiis regularis vitæ noscitur consistere & disciplinatis moribus ; verùm & de conscientiæ decore per amplius sollicitus extitit hic Pater beatus. Vnde ut pergeatur illud celerius, non tantum admonitione sermonis, sed & epistolis curauit Fratres ad cordis munditiam amator sanctæ pulchritudinis inuitare. Scribit proinde in vno Capitulo, cùm in propria persona non omnes sibi creditos Conuentus poterat visitare, hanc epistolam ad singulas suæ Prouinciae domus, in hunc modum : *Dilectis in Christo Fratribus Prioribus & Conuentibus Fratrum Ordinis Prædicatorum per Teutoniam, Frater Albertus Prior Provincialis & seruus Fratrum Prædicatorum eiusdem Prouinciae salutem, & fraternalm*

ternam in Domino charitatem. Instantia
& sollicitudo quotidiana officij, quod obe-
dientiae debito constrictus administrare
compellor, inducit ut admonitiones, quas in
Capitulo Provinciali feci Fratribus ibi-
dem constitutis, vobis absentibus debeam
declarare. Quapropter ut cura Fratrum
mihi commissorum, quam per me explere
non possum, per Piores singularum Do-
morum efficacius expleatur: volo ut se-
cundum quod iamdudum à Generali Ca-
pitulo salubris admonitio emanauit, & et-
iam concordat Generalis Concilij consti-
tum, quilibet Frater semel in anno suam
conscientiam aperiat Priori suo, & pecca-
ta sua omnia in quibus est confiteatur, ut
vultum pecoris sui agnoscat. hæc in Actis
Alberti. Hanc autem, de qua iam di-
ctum est, munditiam cordis Frater
quidam non diligens, in damnationem
propriam, vitium proprietatis incur-
rit, celans aliqua cum Anania & Sa-
phira: sed feruenti zelo punitus est et
iam mortuus, sicut illi à Principe pa-
storum Petro animaduersionis senten-
tiā acceperant. Nam in Actis Capitu-
li Wormatiensis, ubi Albertus Provin-
cialis electus fuerat, sic continetur:

Con-

Conuersum in Betonia mortuum, in cuius
proprietate inuenta sunt extra domum,
Prælato suo inscio, nummi & uestes, extu-
mulari iubemus, & priuari Ecclesiastica
sepultura. Et ne ab aliquo huiusmodi
vitium committeretur, venerabilis Al-
bertus admonendo & minando ab ea-
dem nefaria cura, quam proprietarij in
perniciem suam sequuntur, in alia Epi-
stola, si qui tentarentur Fratres in huius-
modi vitio, tamquam vigilans & zelo-
sus pastor retraxit, scribens sub hac for-
ma Epistolam : *Dilectis in Christo Fra-*
tribus, &c. Frater Albertus Prior Pro-
vincialis per Teutonium, & seruus Fra-
trum Prædicatorum eiusdem Prouincie
salutem, &c. Ne proprietatis vitium san-
cta professioni paupertatis nostræ possit
subrepere; Volo ut nullus Fratrum ha-
beat dispensationem nummorum aut qua-
rumcumque rerum quæ ad eius consilium,
sive eius utilitatem, sive aliorum quomo-
dolibet conuertantur, nec conscientia Prælato
suo ubi sit illa pecunia vel res alia, & qua-
liter dispensetur: nam si quis secus fece-
rit, & Prælato inscio huiusmodi res dis-
pensaret, aut dispensandas suo consilio
aut arbitrio reseruaret, eum proprie-
tarium

rium reputarem, & tamquam nostra professionis violatorem regulariter condemnare. hæc Albertus.

Hanc absque dubio paupertatem in se ipso tam plenè obseruabat, vt in alicnis Conuentibus assignatus pro tempore, nec ipsos Libros, quos dictando ibidem propria manu conscripserat, ad suum originalem Conuentum secum reducere voluisset, ob proprietatis vitij damnationem; eò quod si contrarium fecisset, non puræ paupertatis opus id esse iudicaret. Maluit enim hac sua paupertate in Librorum abdicatione aliorum supplere inopiam, quos pauperes scientia nouerat esse; quam magnus reputari in scibiliibus, si codicum numerositate grauatus quos edidit, quandoque ad suum Conuentum reuiniret natuum. Inde profectò in pluribus locis vbi missus fuerat, eius Libri de manu propria reperiuntur; vt notum fieret omnibus, quia dum paupertatem amplectitur nihil possidendo, & scientiam constaret docuisse sine inuidia, vna cum Libris ipsam communicando. Sed huius perfectæ paupertatis perpaucos considerans ipse Albertus amatores atque

que sectatores, ex compassione redar-
guit eosdem ut resipiscant, ita in Po-
stilla inquiens super Lucam xxi. circa
illud, *Erunt signa in sole & luna & stel-*
lis. Stellæ autem, inquit, sunt Religiosi,
qui, sicut stellæ stant in cœlo, sic deberent
Philip. 3. *stare in celesti conuersatione: nostra enim*
conuersatio in cœlis est. & Iudicium quin-
to: Stellæ manentes in ordine & cursu suo,
contra Sisaram pugnauerunt. Habent au-
tem tres partes, scilicet, votum obedien-
tiae, votum castitatis, & votum pauperta-
ris. Et votū quidem obedientiæ aliqualiter
tenant, & similiter votū castitatis; sed ab-
renuntiatio proprietatis manifestè percussa
est, quia ferè omnes ad amorem terrenorum
etiam plus quàm sacerdotes sunt inclinati;
& ideo signanter dicitur Matthæi xxiv.
quod ceciderunt in terra. hæc Albertus.

CAPVT XXVIII.

De zelo Alberti contra omne vitium,
maximè Ecclesiasticorum: & quid
Canonizatio confert Sanctis.

CONTRA omne autem vitium tam
acerrimè & saluberrimè ex nimio
zelo